

дойде естественната смъртъ, и тогасъ лѣгнѣли на постелѣта, изнемо-
щѣли отъ болѣсть-та, вый ще помните повѣче преминѣлатъ животъ,
нежели бѣдѣхѣтъ; ще ви е жално повѣче за отдѣленіето отъ тоа
свѣтъ, нежели отъ скръженіе за грѣхѣветы си. Ще глѣдате да тѣ-
рите на рѣдъ повѣче работыты си нежели дѣшѣта си. Нъ ако и то-
гыва искате да сѣ покаете, до гдѣто глѣдате жената, и дѣцата при
вззглавницата, че плачѣтъ около лѣглоото ви: пріятелиты, и сродни-
циты, че сѣ скръвени: тамъ лѣкарѣтъ отчаяны за болѣсть-та ви; тамъ
завѣтописательтъ, който ви съчинава завѣта: тамъ Дѣховника, кой-
то чѣка исповѣдь-та ви, и предъ очитѣ си налѣжащата смъртъ; как-
во покааніе щете направите съ единъ размѣтенъ умъ отъ толѣкъ ма-
тежь? каква исповѣдь съ единъ языкъ захванѣтъ отъ болѣсть-та? и
какво скръженіе щете покажете съ едно сърдце прободено отъ толко
болѣзни? Тогасъ ще имате ли сила за да скъсате толко веригы
отъ дѣлаго навѣкновение? тогасъ въ единъ часъ, и такъвъ часъ може-
те ли исправи лошавиныты на единъ цѣлъ животъ?

Нъ нека е тѣй: тогасъ вый ще имате умъ си здравъ, и разд-
ма, за да сѣ покаете, и ще распратите за тоа милостыни, пара-
кисы, и молебны, за да умилостивите Бога: нъ Богъ да ли пріема
такъвъ покааніе? кой вы увѣрѣва? и ако той толко пѣти презрѣнъ
е вѣче отстѣпилъ отъ васъ, какъто былъ отстѣпилъ отъ Езекиа, и отъ
много дрѣгы? Онѣи, които сѣ живѣли заѣ, и умрѣли сѣ добрѣ, сѣ
твърдѣ малцина: онѣи, които сѣ живѣли добрѣ, и умрѣли сѣ заѣ,
сѣ безъ брой. И какъ-то примѣрътъ на малцината ви дава надѣж-
да, защо примѣрътъ на мнозината ви не дава страхъ? Богъ, за да
ви даде благодать-тъ си, глѣда на волѣта ви, нъ волѣта ви е уло-
вена отъ дѣлаго навѣкновение, и негли и неговата благодать ще бы
отагчена отъ дѣлаго мѣ тѣрпѣніе. Богъ толко пѣти ва е потѣрилъ,
и не ва е намѣрилъ: негли и вые щете го тѣрси, и не щете го намѣ-
ри. „И възъ щете менѣ, ѣ не ѡбращете.“ Каквото самси казва-
за това; (1) вый живѣхте съ грѣхѣтъ, негли щете умрѣ съ грѣхѣтъ:
“ко грѣсѣ въшемъ умрете,“. И слѣдователно, о колко страшно
умозаключеніе! като ви исчезне единъ пѣтъ волѣта, ще ви исчезне е-
динъ пѣтъ и благодать-та. Прочее, ако сега, до когато можете, сѣ

[1] Иоан, гл. 7, ст. 31.